

De overlevingsdrift van een internet-goeroe

Kop:

"Ik kijk altijd naar de toekomst"

Intro:

Maurice De Hond heeft het zwaar na de *Newconomy*-veldslag. Maar een kater zal hij er niet aan overhouden. De toekomst is voor hem het belangrijkste: daar richt hij zich op. "*Never cry over spilled milk.*"

Maurice de Hond zit thuis. Een beetje uitgeblust. Hij heeft dan ook een roerige periode achter de rug. In januari werd hij door de raad van commissarissen van *Newconomy* geschorst als bestuursvoorzitter. Enkele maanden later stond hij weer aan het roer van het bedrijf, om vervolgens zelf weer op te stappen.

En nu? Maurice de Hond beraadt zich over zijn toekomst. "Een aantal bedrijven heeft me al benaderd om ze te adviseren over internet."

De internet-goeroe houdt geen kater over van de *Newconomy*-veldslag. "Als je aan een onderneming begint, kun je mislukken of slagen. Er zitten altijd risico's aan vast. Daar moet je je als persoon niet al te zwaar aan binden, anders kun je nooit iets beginnen. En als het mislukt, mislukt het. Maar dat hoort bij ondernemen. *It's all in the game.*"

Wat hij niet snel zal vergeten is de slag met de raad van commissarissen. "Dat was van een orde die ik niet eerder meegemaakt heb. Mij werd de toegang tot het pand ontzegd, sleutels waren ineens vernieuwd. De voorzitter van de raad van commissarissen serveerde me min of meer af in de media. De mensen die ik zelf heb aangenomen riepen hem daarvoor niet ter verantwoording. Mensen die een dag vóór de schorsing nog heel loyaal waren aan mij. Dat doet pijn, ja."

Het is jammer dat het zo gelopen is, maar hij richt zijn blik op de toekomst. Verder kijken, dat is belangrijk. *Never cry over spilled milk.*

tweede-generatie syndroom

De Hond is kind van joodse ouders. "Ik weet niet in hoeverre het joods-zijn mijn levenshouding beïnvloedt. Is dat te onderscheiden van de invloed die je meekrijgt uit een bepaald milieu, of die je meekrijgt van bepaalde ouders?"

Godsbesef heeft hij in ieder geval niet zegt hij. Nee, hij eet niet *koosjer*. Ja, hij werkt gewoon op zaterdag. Nee, een keppeltje heeft hij niet. "Behalve als ik naar de synagoge ga. Maar dat gebeurt vrijwel alleen als iemand uit de kennissenkring trouwt, of als er een *bar mitswa* is."

Wat wel een grote *impact* heeft op zijn leven is het feit dat zijn ouders het concentratiekamp overleefd hebben. Vrijwel al hun familieleden hebben ze verloren. Zijn moeder is door een arts in het concentratiekamp gesteriliseerd; dat paste in het plan om joden uit te roeien.

"Die arts was zelf ook gevangene. Toen het gebeurd was bij mijn moeder, zei die arts dat wat hij had gedaan, ongedaan kon worden. Hij zei: als je de oorlog overleeft moet je naar een gynaecoloog gaan, die kan dat herstellen. En dat is gebeurd." In 1947 werd Maurice geboren. Broers of zussen heeft hij niet.

"Ik heb wel eens een boek gelezen over mijn generatie, de tweede generatie joden. Die beseffen al bij hun geboorte dat hun ouders iets verschrikkelijks hebben

meegemaakt. Als kind van dergelijke ouders ben je heel sterk bezig te voorkomen dat je ouders meer lijden dan ze al geleden hebben. Dat noemen ze het tweede generatie-syndroom: je best doen om te zorgen dat je vader en moeder niet nog meer verdriet krijgen. Je voelt een soort opdracht - onuitgesproken - een deel van hun leed te compenseren."

Volgens de internet-goeroe is het niet precies uit te spreken hoe zich dat precies uit, die compensatie. "Ik denk bijvoorbeeld veel aan mijn ouders. In vrijwel alles wat ik doe. Elke dag heb ik contact met ze - ze leven allebei nog- en ga ik elke week bij ze langs, samen met mijn kinderen."

Zijn ze trots op hun zoon? "Ja, dat zijn ze zeker."

bang

De Hond is opgegroeid in een typisch middenstandsgezin. Zijn vader ging op zijn elfde van school om zijn ouders te helpen in hun fruitstal op het Waterlooplein. Nog voor de oorlog had hij twee groente- en fruitwinkels. Na de oorlog werd hij grossier op de Centrale Markt in Amsterdam. Hij draaide lange uren, stond om vijf uur 's ochtends op om fruit te verkopen op de centrale markt, en vertrok dan naar Rotterdam om op de veiling aldaar inkopen te doen. Kwam daardoor vaak na zevenen 's avonds thuis. . Moeder De Hond was naaister vanaf haar twaalfde. Ze stopte met werken toen ze trouwde. "Zo ging dat toen."

De Hond is voor een groot deel door zijn moeder opgevoed. "Die leerde me vooral zelfstandig te zijn, eigen verantwoordelijkheid te nemen."

Zijn vader was een hardwerkende man. "Maar hij had niet zoiets van: omdat ik zo hard werk moet jij dat later ook doen. Hij heeft me vooral geleerd om nooit bang te zijn. Want wie bang is krijgt ook klappen, zei hij altijd. Dat is altijd zijn levensmotto geweest."

De Hond heeft het in zijn persoonlijk leven ook niet altijd makkelijk gehad. Zijn eerste vrouw overleed aan borstkanker. In zijn tweede huwelijk verloor hij een kindje van elf maanden.

"Natuurlijk beïnvloeden die verliezen mijn leven. Na de dood van mijn vrouw bleef ik achter met twee kinderen van drie en één jaar oud, ik moest werken...Dat heeft repercussies. Ik weet niet of andere dingen daardoor minder belangrijk werden.

Misschien toen wel, maar dat slijt denk ik toch weer weg. Ik weet niet hoe anders ik zou zijn geweest als het allemaal niet was gebeurd. Dat vind ik moeilijk. Ik kan niet zeggen: op dat punt was ik duidelijk een ander persoon dan dat ik vroeger was."

Hij vindt het lastig allemaal. "Het zijn vragen die ik mezelf niet gauw stel. Ik ben heel erg probleemoplossend. Ingrijpende gebeurtenissen creëren problemen en die moet ik oplossen. Dat is een kwestie van overlevingsdrift."

computers

In zijn zakelijk leven zag De Hond eveneens de nodige pieken en dalen. In 1975 zette hij samen met Hedy D'Ancona het marktonderzoeksbureau *Cebeon* op. Hij hield zich daar o.a. bezig met computers programmeren. Begin jaren tachtig kreeg de ondernemer landelijke bekendheid met zijn onderzoeksbureau *Interview*, die Tweede Kamerverkiezingen – vaak juist - voorspelde. In 1986 ging dat bedrijf naar de beurs. Daarna bracht De Hond voor Vendex *Headstart*-computers op de markt, dat kort daarna aan Philips werd verkocht.. In 1991 kwam hij terecht bij de Gouden Gids, waar hij onder meer de gids overzette op cd-rom. Daar kwam hij voor het eerst in aanraking met het internet.

"Toen ik met het *world wide web* in contact kwam, dacht ik meteen: dit is de belofte van de informatietechnologie die tot nog toe nooit was ingelost." Hij schreef in 1995 er een boek over, en stuurde die naar alle leden van het kabinet en van de Eerste en Tweede Kamer. Vanaf toen ontwikkelde hij zich steeds meer als internet-goeroe. Vervolgens ging De Hond aan de slag bij Wegener als directeur IT en Nieuwe Media. Hij ontwikkelde o.a. City OnLine, een regionale portal voor de kranten. In 1998 begon De Hond een eigen bedrijf, *Icom*, de voorloper van zijn *Newconomy*. Dat verhaal is bekend.

Dat hij meer een visionair ondernemer zou zijn dan een praktisch uitvoerder, vindt hij een te gemakkelijk beeld, maar herkent het wel. "Ik ben meestal degene die de strategie uitstippelt. Ik hou de ontwikkelingen in de gaten, speel in op de toekomst. Een ander zorgt dat mijn ideeën geïmplementeerd worden. Ik ben ook geen leider die boven de rest van het bedrijf staat. Ik zou nooit *general manager* kunnen zijn bij een groot bedrijf. Bij *Newconomy* hadden we, evenals bij Inter/View destijds ook een collegiaal bestuur. In die periode gingen we in vijf jaar van 7 naar 24 miljoen gulden omzet. Hiërarchisch ben ik zeker niet."

Zijn fascinatie voor computers is eigenlijk toevallig ontstaan, al heeft hij wel een technische achtergrond. Op het Joods Lyceum ging hij - een typische bèta - naar de hbs-B. Daarna koos hij voor de studie sociale geografie. "Ik had ook wiskunde of natuurkunde kunnen doen, maar dat leek me uiterst saai. Mensen vond ik toch wel interessanter."

Tijdens zijn studie kwam de ondernemer in aanraking met computers. "In 1965, tijdens het kerstreces, konden studenten een cursus programmeren volgen. Ik had toch niets te doen. Daar was mijn eerste kennismaking met de computer. Ik raakte meteen gefascineerd door de mogelijkheden die de technologie bood: het was als *science fiction*, maar dan realiteit." Die fascinatie is De Hond nooit meer kwijt geraakt.

"Als je 35 jaar lang met computers hebt gewerkt, ontwikkel je ook een soort gevoel over wat er de komende jaren gaat gebeuren." Alle ontwikkelingen rond de informatietechnologie volgt hij op de voet. "Want met die veranderingen komen altijd kansen. Daarop moet je als ondernemer inspelen. Als je dat niet doet, zie je de veranderingen automatisch als een bedreiging. En dan gaat je bedrijf kapot."

Dat is volgens hem ook de reden dat vele internetbedrijven hier nu als een kaartenhuis omvallen. "In Nederland is het startmoment te laat geweest. Pas eind 1999 waren financiers bereid om in internet te investeren. Die bedrijven hebben niet de kans gekregen om te bloeien. In Amerika werd er op de helft van de jaren negentig al veel geïnvesteerd in internetbedrijven. Vele gingen naar de beurs. Dat was ook het geval in Engeland, Duitsland en Zweden. Maar in Nederland gebeurde dat pas in 2000. Sindsdien zijn er ook in andere landen veel internetbedrijven failliet gegaan, maar dat is heel natuurlijk. Daar blijven er toch een deel van over en sommige worden heel groot. Kijk maar naar Ebay, Yahoo, Amazon. . Zelfs nu is dat eerste bedrijf in Amerika nog 35 miljard gulden waard."

De Hond ziet in de toekomst nog steeds een grote rol voor het internet weggelegd.

"Over tien jaar verdwijnt de mens als intermediair tussen data in de computer en de buitenwereld. Dan kan alles rechtstreeks via internet geregeld worden. Dat is veel efficiënter. Waarom zou ik een uur bij een reisbureau wachten als ik ook direct van achter mijn computer een reis kan boeken voor mijn vakantie? Nee, onzin dat de wereld dan onpersoonlijk wordt! Een bandje met een stem erop die je allerlei informatie vertelt, vind je dat persoonlijker. Of iemand achter de kassa in een supermarkt?"

De Hond gelooft ook zeker dat er voor hem nog een rol is weggelegd in de toekomst, in internet. "Want daar ligt mijn kennis en ervaring."

Wanneer de ondernemer niet met de toekomst van de informatietechnologie bezig is, voetbalt hij om te ontspannen. "Ook lees ik veel. Boeken, tijdschriften. Elk weekend alle Nederlandse bladen. En ik ga graag naar de bioscoop. "

Of hij *2001 A space odyssey* heeft gezien, waarin een computer slimmer dreigt te worden dan de mens.

"Ja. Geweldige film in 1968. Mooie muziek. Maar niet echt reëel natuurlijk."

==

Cv

1947	Geboren in Amsterdam
1971	Sociale geografie aan de Universiteit van Amsterdam
1975	Directeur marktonderzoeksbureau Cebeon, samen met Hedy D'Ancona
1980	Directeur Interview
1985	President Vendex Headstart
1991	Directeur <i>Marketing, Business Information & Development</i> Gouden Gids
1995	Directeur Nieuwe Media bij Wegener Arcade
1995	Oprichter <i>Icom</i>
1999	Icom wordt <i>Newconomy</i>